

INICIATIVA SOLIDÀRIA A CIUTAT VELLA

Dues dècades d'acollida

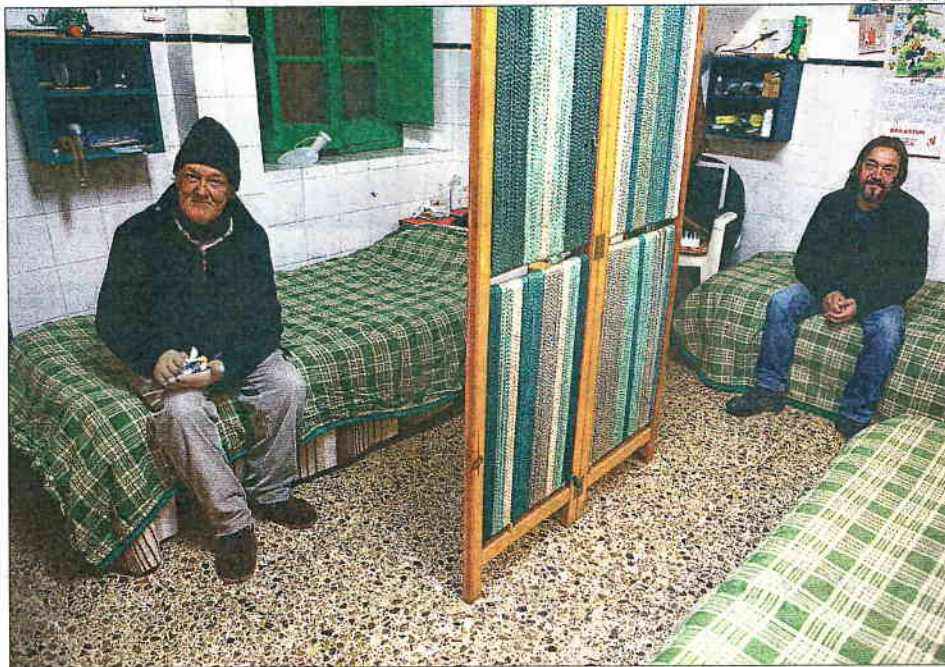
Sostre, un alberg de nit per a indigents de la Barceloneta, compleix 20 anys ≡ **El centre social**, que és impulsat per un grup de veïns del barri, ofereix llit i menjar a sis persones

MARINA MUÑOZ BENITO
BARCELONA

Arribar on no arriba l'Administració ni, en ocasions, les grans entitats. Amb aquest objectiu va néixer a la Barceloneta, ara fa 20 anys, Sostre, un petit centre de nit per a persones del barri que dormen habitualment al carrer i que va ser impulsat per veïns. Amb la finalitat de celebrar les dues dècades de vida del projecte i analitzar la tasca realitzada fins al moment, el 18 de gener es va celebrar, al Centre Barceloneta, una taula rodona en què també van participar, a més d'un representant de Sostre, personal de les fundacions Arrels, Heura i Càritas.

El centre Sostre, que és gestionat íntegrament per una consolidada xarxa de voluntaris i està ubicat al número 42 del carrer dels Pescadors, va néixer el desembre del 1992 d'una escissió de la fundació Arrels. «**Quan va obrir el centre per a indigents d'Arrels, al Raval, la gent de la Barceloneta no hi anava perquè pensava que estava molt lluny**», exposa la voluntària Glòria Andrés sobre els orígens de l'entitat, que té 60 voluntaris i un pressupost de 35.000 euros anuals. El 50% està finançat entre l'ajuntament, la Generalitat i Càritas, i l'altre 50% procedeix de donacions.

Les albrors del projecte, que ha evolucionat en aquestes dues dècades cap a un vessant més educatiu i pel qual ja han passat més de 40 indigents, van ser molt simples. «**Dormien vestits, amb una mante-**

►► **Inquilins** ► Dos usuaris del centre, a l'habitació que comparteixen les sis persones ateses.

L'equipament està gestionat íntegrament per una consolidada xarxa de voluntaris

ta, en gandules de platja, i de plàstic! Com al carrer, però a cobert...», explica Andrés. El primer gran canvi va tenir lloc amb la inauguració del nou local, el 1993, quan les gandules van ser reemplaçades per llits i es va instaurar, no sense certes resistències, el pijama.

Un altre punt d'inflexió –«potser el més rellevant», assenyala An-

dres– va ser aconseguir, el 1995, un educador social. Amb una dedicació de mitja jornada, aquest professional, a més d'obrir el centre de 7.00 a 9.00 hores –i oferir l'opció d'esmorzar–, porta a terme un seguiment de cada usuari i de l'evolució que presenta. La seva última novetat, la incursió en el món 2.0, amb la web <http://projectesostre.org/>.

Amb una capacitat màxima per a sis persones (sempre de sexe masculí), aquest local –cedit per la parroquia Santa Maria de Cervelló-Sant Miquel del Port– disposa d'una habitació amb sis llits i els seus corresponents armaris, una cambra per als voluntaris –«que varien cada dia i que són l'autoritat màxima, sobirana i superior», explica Andrés–, dos banys i un quarto de la neteja. A més, compta amb un saló menjador amb cuina i tele, on cada dia se serveix el sopar a les 21.00 hores. D'aquesta tasca se n'encarreguen de manera altruïsta 10 famílies del barri. «**Intento portar-hi plats variats: un dia sopa, un altre truita, un altre verdura... El mateix que mengem nosaltres a casa**», explica Maria Riera, de 68 anys, que no es descuida cap dimarts, des de fa set anys, d'aquesta tasca solidària.

Vides reencaminades

La filosofia de Sostre és acceptar les persones «**tal com vénen**» i, a més a més d'oferir assistència, fer companyia i potenciar la convivència. «**Hi ha bona harmonia**», reconeixia dimarts passat Elías Luna San Nicolás. Amb tres noms de sant –com a ell li agrada ressaltar–, aquest pescador jubilat, de 55 anys, va dormir un any als carrers del barri i ara fa nou mesos que s'està a Sostre. «**I sis mesos sense beure**», explicava orgullós.

El 18 de gener, entre els assistents a l'acte de celebració, que portava per lema *20 anys fent Sostre*, hi va haver antics usuaris que han aconseguit encaminar la seva vida. «**Em van ajudar a deixar de beure i reconèixer que tenia una malaltia al fetge. Després de tant de temps costa seguir unes normes**», explicava Llorenç, que es va estar al centre entre el 2005 i el 2009 i actualment viu en una residència del Poblenou. ≡